

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Szegedi Járásbíróság által
Szeged, Széchenyi tér 4.
6720

A beadványt az ügyész
személyesen hozta be

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/381-0/2014	
Érkezett: 2014 FEBR 26.	
Példány: 1	Kezelőiroda: III
Melléklet: 1 db. bírósági aktus	

SZEGEDI JÁRÁSBÍROSÁG

16.

Érk.: **2014 FEBR 20**

Példány: **1** Mell: **—**

Az ügyiratsz.: **P21/863/2012**

Alulírott **■■■■■** ti **■■■■■** é **■■■■■** z, **■■■■■** t **■■■■■** szám alatti lakos az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Szegedi Törvényszék 2.Pf.22.182/2013/3. számú, 2014. január 9. napján kelt ítélete, valamint a Szegedi Járásbíróság 11.P.21.863/2012/24. számú, 2013. október 9. napján kelt ítélete alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, XIII. cikk (1) és (2) bekezdését, XXIV. Cikk (1) és (2) bekezdését, valamint XXVIII. Cikk (1) bekezdését.

Kérem a Tisztelt Szegedi Járásbíróságot, hogy az alkotmányjogi panaszommal támadott ítéletek végrehajtását szíveskedjék az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. 53. § (4) bekezdése alapján – az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig – felfüggeszteni, valamint jelen alkotmányjogi panasz indítványomat az ügy irataival együtt szíveskedjék az Alkotmánybírósághoz elbírálás végett felterjeszteni.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

Tulajdonomat képezik a **■■■■■** z **■■■■■** t **■■■■■** z, **■■■■■** t **■■■■■** hrsz. alatti, szántó, illetve legelő művelési ágú ingatlanok. Ezen ingatlanokat én 1995-ben szereztem, amikor is ezen ingatlanok a 0386. hrsz. alatti, önkormányzati közútról voltak megközelíthetők. Ezen ingatlanaim más, közlekedésre alkalmas közúttal összekötve nincsenek, közúton csupán ezen, **■■■■■** hrsz. alatti útról voltak megközelíthetők. Én az ingatlanokat egészen 2011-ig ezen úton keresztül közelítettem meg, amikor is – egy ellenem kezdeményezett birtokvédelmi eljárás során – arról szereztem tudomást, hogy Szatymaz Község Önkormányzata ezen közutat egy 2001-ben kötött adásvételi szerződéssel eladta Német Nándornak.

Miután fentiekre tudomást szereztem, pert indítottam **■■■■■** t **■■■■■** I. r. alperes és Szatymaz Község Önkormányzata II. r. alperes ellen a közöttük 2001. június 14. napján, a fenti közút adásvétele tárgyában létrejött adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítása és az eredeti állapot helyreállítása iránt.

Keresetemet arra alapítottam, hogy az adásvételi szerződés megkötésekor hatályos, a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. tv. (Ötv.) 79. § (2) bekezdés a) pontja alapján forgalomképtelenek voltak a helyi közutak és műtárgyaik. Ugyanakkor a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. (Ptk.) 173. § (2) bekezdése szerint a forgalomképtelen dolgok elidegenítése semmis. A Ptk. 234. § (1) bekezdése szerint a semmis szerződés érvénytelenségére – ha törvény kivételt nem tesz – bárki határidő nélkül hivatkozhat. A semmisség megállapításához külön eljárásra nincs szükség.

JÁRÁSBÍRÓSÁG

Fenti jogszabályi rendelkezések alapján az álláspontom az volt, hogy I. és II. r. alperesek között a 0386. hrsz. alatti ingatlan adásvétele tárgyában 2001. június 14. napján létrejött adásvételi szerződés (mint jogszabályba ütköző) semmis, ezen szerződés alapján I. r. alperes az ingatlan tulajdonjogát nem szerezte meg. Mivel I. r. alperes az ingatlant semmis szerződés alapján tartja birtokában, ő nem jogosult az azon való átjárásom megtiltására sem, ennek ellenére ő folyamatosan akadályozza, hogy ezen területen átjárjak, holott az ingatlanaimat más közúton megközelíteni nem lehet.

A perben I. fokon eljáró **Szegedi Járásbíróság 11.P.21.863/2012/24. számú ítéletével** a keresetemet elutasította.

Az I. fokú ítélet indokolása szerint „a törvény rendelkezése folytán kialakult következetes bírói gyakorlat szerint azonban a hivatkozott jogszabály alapján ez nem jelent egyben keresetindítási jogosultságot is. Semmisséggel kapcsolatos perbeli legitimációt ugyanis csak jogi érdekelttség vagy perlési jogosultságot biztosító jogszabályi felhatalmazás alapozhat meg (BDT2007.1687., BH.2001.335., BH.2011.340.).

A perindításhoz szükséges jogi érdeknek közvetlennek kell lennie, ez pedig akkor állapítható meg, ha a szerződés érvénytelenségének eredményeképpen az arra hivatkozó ügynevezett harmadik személy jogot szerez vagy kötelezettségtől szabadul, vagy ezek valamelyikére közvetlen lehetősége nyílik. Ezért önmagában tehát az a kereseti hivatkozás, hogy az eredeti állapot helyreállításával a területen történő átjárás lehetővé válna, nem alapozza meg a keresetindítási jogosultságot. A megkívánt feltételekkel szemben ugyanis sem a jelenlegi állapot, sem pedig a semmisség folytán visszaállítandó eredeti állapot szerint nem áll, állt, illetve állhatott volna fenn ilyen joga felperesnek annak ellenére sem, hogy a bíróság egyébként osztotta azon álláspontját, hogy a tulajdonában lévő területek közlekedésre alkalmas közúton megközelíthetetlenek...”

Az I. fokú ítélettel szemben fellebbezéssel éltem. A fellebbezésem alapján másodfokon eljáró **Szegedi Törvényszék a 2.Pf.22.182/2013/3. számú ítéletével** az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A másodfokú ítélet indokolása szerint: „... a Pp. 3. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát olyan kérelem alapján bírálja el, amelyet csak a vitában érdekelt fél terjeszthet elő.

Mindezen túl a szerződési szabadságnak a Ptk. 200. §-ával biztosított elve, illetőleg a polgári jogi kötelmi jogviszonyokban a forgalom biztonságának az elvének a figyelembe vétele miatt, amennyiben a szerződéskötésben részt nem vevő harmadik személy szerződés érvénytelenségére kíván hivatkozni, úgy közvetlen jogi érdekét bizonyítani kell. Minderre figyelemmel helyesen vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy a felperes vonatkozásában a közvetlen jogi érdek fennáll-e vagy sem. A jogi érdek fogalmát jogszabály ugyan nem határozza meg, annak tartalma meghatározásánál a Ptk. 1. § (1) bekezdésére figyelemmel a Ptk. 234. §-a a szerződés semmissége körében bírói gyakorlatban kialakult elveket lehet és kell figyelembe venni. Az ebben a körben kialakult töretlen és egyértelmű bírósági gyakorlat szerint a kereset az anyagi jogon alapuló alanyi jog érvényesítését szolgálja. Annak a félnek jogi érdekelttsége áll fenn a kereset előterjesztésére, aki az eljárás eredményeképpen kötelezettségtől szabadul vagy jogokat szerez, illetve a döntés egyéb módon jogviszonyára kihat, azaz akinek jogviszonyait a jogvita mikénti elbírálása közvetlenül érinti vagy érintheti. Jogi érdekeltnek az tekinthető, aki a perbeli jogviszony alanya, illetve akinek a törvény által biztosított joga veszélyben van vagy sérelmet szenvedett, a perben hozandó határozat kihatással lehet a fél jogi helyzetére, jogaira és kötelezettségeire (BDT 2013. évi 2890. sz. eseti döntés).

A fentiek figyelembevétele mellett az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes olyan közvetlen jogi érdekelttséget, ami a fenti kritériumoknak megfelel, a per tárgyát képező szerződéssel összefüggésben bizonyítani nem tudott. Nem minősül ilyen érdeknek a fellebbezésben hivatkozott a közúttal kapcsolatos használati jog, illetőleg a szántó és legelő földterület használati joga sem, hiszen e jogokat közvetlenül a szerződés érvényessége vagy érvénytelensége nem érinti...

... Másrészt pedig a közút hiánya önmagában sem volna alkalmas a szerződés érvénytelenségével összefüggésben a perbeli legitimáció megalapozására, hiszen a jogi érdek bizonyításához annak igazolása szükséges, hogy a jogi igény más jogi eszközzel nem érvényesíthető (BH 2004. évi 503. sz.

eseti döntés). Amennyiben a felperesi ingatlan megfelelő közúttal nem lenne összekötve, úgy telki szolgálom alapítása iránt kezdeményezhetne eljárást a felperes.”

A fenti bírósági ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs, ezért az ügyben **valamennyi rendes jogorvoslati lehetőséget kimerítettem.**

Az ügyben sem felülvizsgálati, sem perújítási eljárás nincs folyamatban.

Álláspontom szerint a fenti ítélet az alábbiak miatt ellentétes az Alaptörvénnyel:

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint:

„(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

Az Alaptörvény XIII. cikke szerint:

„(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.”

Az Alaptörvény XXIV. Cikke szerint:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

(2) Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.”

Az Alaptörvény XXVIII. Cikke szerint:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Álláspontom szerint a jelen alkotmányjogi panaszommal érintett bírósági ítéletek a fenti, Alaptörvényben rögzített jogaim közül legsúlyosabban és legközvetlenebbül az Alaptörvény XXXVIII. Cikkének (1) bekezdésében rögzített, **bírósághoz forduláshoz való jogomat** sértik.

A fenti peremben eljáró bíróságok a keresetemet érdemben nem vizsgálták, azaz a keresetemet a nélkül utasították el, hogy a perbeli szerződés érvénytelensége tárgyában állást foglaltak volna. A keresetem elutasítására kizárólag a miatt került sor, mert az eljáró bíróságok álláspontja szerint nem rendelkezem perbeli legitimációval, azaz a perbeli szerződés érvénytelensége a jogaimat, jogos érdekeimet – a perindításhoz szükséges mértékben – a bíróságok szerint nem érinti.

Az ügy elbírálása során nem hagyható figyelmen kívül, hogy a per II. rendű alperese Szatymaz Község Önkormányzata volt. Az önkormányzatok az államhatalom helyi gyakorlásának letéteményesei, gazdálkodásuk az államháztartás része, valamint normatív tartalmú döntéseket hozhatnak. Az Alaptörvény 38. cikkének (1) bekezdése szerint „az állam és a helyi önkormányzat tulajdona nemzeti vagyon. A nemzeti vagyon kezelésének és védelmének **célja a közérdek szolgálata, a közös szükségletek kielégítése** és a nemzeti erőforrások megóvása, valamint a jövő nemzedékek szükségleteinek figyelembevétele...”

Az önkormányzat törvényben meghatározott feladata a helyi közutak fenntartása éppen annak érdekében, hogy az ingatlanok megközelíthetőségét, használhatóságát a helyi közúthálózat fenntartása

révén biztosítsa. A helyi közúthálózat üzemeltetése közvetlen kihatással van az ingatlantulajdonosok jogaira: az ingatlanokhoz fűződő használati jogok mikénti gyakorolhatósága attól függ, hogy az önkormányzat biztosítja-e azok megfelelő megközelíthetőségét.

Az irányadó tényállás szerint az önkormányzat Képviselő-testülete határozattal döntött a perbeli, a nemzeti vagyonhoz (önkormányzati törzsvagyonhoz) tartozó közút jogellenes eladásáról azt követően, hogy én az ezen közútról megközelíthető ingatlanaimat megszereztem. A Képviselő-testület határozata alapján került sor a perbeli adásvételi szerződés megkötésére. Én a közút elidegenítéséhez nem járultam hozzá, azért semmilyen kártalanítást nem kaptam.

Azon körülmény, hogy egy ingatlan közútról megközelíthető-e, köztudottan kihat az adott ingatlan forgalmi értékére, használhatóságára, komolyan befolyásolja annak értékesíthetőségét, forgalomképességét. Ha egy ingatlant megfosztanak a megközelítésére szolgáló közúttól, ezen ingatlan csupán más ingatlanokon keresztül, adott esetben szolgalmi jog alapításával válik megközelíthetővé.

A szolgalmi jog nyilvánvalóan nem jelent azonos értékű használati jogot, azonos feltételekkel való megközelíthetőséget: míg a közutat bárki, lényegében korlátozás nélkül használhatja, addig az átjárási szolgalmi jog lényegesen korlátozottabb használati jogot jelent. Így például az átjárási szolgalmi jogot csak a szolgáló telek használatának legkisebb zavarásával lehet gyakorolni, csak a feltétlenül szükséges mértékben és módon, a lehető legrövidebb nyomvonalon. Ezen jogi különbség megjelenik az ingatlanok értékében is: lényegesen nagyobb vételáron értékesíthető egy ingatlan, ha az közútról közvetlenül megközelíthető, mint ha erre a célra csupán szolgalmi jog illeti meg az ingatlan tulajdonosát.

Egy ingatlan közúttól való utólagos megfosztása nem orvosolható teljes körűen még átjárási szolgalmi jog alapításával sem: az érintett ingatlan eredeti használhatósága és értéke csak úgy állítható helyre, ha az ingatlan megközelíthetőségét közútról biztosítják. Ebben a tekintetben tehát nem értek egyet a másodfokú ítélet azon hivatkozásával, amely szerint szolgalmi jog alapításával is elérhetném az általam kívánt célt.

Az önkormányzat Képviselő-testülete azon döntésével, hogy – nyilvánvalóan jogellenesen, törvénybe ütköző módon – elidegenítette az ingatlanaim megközelítését szolgáló közutat, az ingatlanaim használhatóságát, hasznosíthatóságát, értékesíthetőségét és forgalmi értékét negatívan befolyásoló intézkedést tett. Megjegyzendő, hogy a képviselő-testület ezen döntésével megsértette a közérdeket, a törzsvagyonra védelmére vonatkozó törvényi kötelezettségeit is.

Ahogy arra a T. Alkotmánybíróság **59/1993. (XI. 29.) AB határozatában** rámutatott:

„1. Az Alkotmány 57. § (1) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaságban mindenkinek alapvető joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.

Az Alkotmánynak ez a rendelkezése, az eljárási garanciákon túl, a bírósághoz fordulás jogát foglalja magában. Az alapvető jogból következően az államra az a kötelezettség hárul, hogy – egyebek között – a polgári jogok és kötelezettségek (polgári joginak tekintett jogviták) elbírálására bírői utat biztosítson. ...

2. A bírósághoz fordulás alapvető joga nemcsak a beadványok előterjesztésének jogára szorítkozik, hanem a bírósági eljárásban a fél pozícióját biztosítja a személyeknek. A személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai, „elszenvedői” a bírósági eljárásnak. Az Alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogait és kötelezettségeiket elbírálja (s ne csak az ezeket tartalmazó beadványról mondjon véleményt), és arra is, hogy lehetőséget kapjanak a bírósági döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataik megtételére. ...

A bírósághoz fordulás joga – az Alkotmány 50. § (1) bekezdéséből következően – általános eszköze az állampolgárok (és más személyek) jogai és törvényes érdekei védelmének...”

Figyelemmel arra is, hogy az általam elérni kívánt cél, azaz a perbeli ingatlan közútként történő helyreállítása más úton nem érhető el, azaz az önkormányzat intézkedése ellen más jogorvoslati lehetőségem nincs, mint a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti perindítás, az eljáró bíróságok engem megfosztottak az Alaptörvényben biztosított bírósághoz forduláshoz való jogomtól, amikor a keresetemet a perbeli legitimáció hiányára hivatkozva elutasították. Tény ugyanis, hogy a perbeli ingatlan közútként történő helyreállításához közvetlen érdekem fűződik, az ingatlan jogi sorsa közvetlenül befolyásolja az én jogaimat, az azon való átjárási lehetőségeimet, valamint a saját ingatlanaim használhatóságát és értékét. A perbeli szerződés érvénytelenségének megállapításához és az eredeti állapot helyreállításához közvetlen érdekeltiségem fűződik, így a szerződéssel megsértett jogaim védelme érdekében az Alaptörvény alapján biztosítani kellett volna a perindítási lehetőséget. A perindítási jogom megtagadása a bírósághoz forduláshoz való alapvető jogom Alaptörvény-ellenes korlátozását jelenti.

Tekintettel arra, hogy az eljáró bíróságok a keresetemet érdemben nem tárgyalták, azt kellő indok nélkül, önkényes és alaptörvény-ellenes jogértelmezéssel elutasították, álláspontom szerint sérült a **tisztességes eljáráshoz való jogom** is, hiszen a szerződés érvénytelenségére vonatkozó érdemi bizonyítást mellőzték, így nem volt arra lehetőségem, hogy az ezzel kapcsolatos érveimet és bizonyítékaimat előadjam. Mivel a keresetem érdemi vizsgálata elmaradt, a bíróságok a döntésük megfelelő indokolására vonatkozó kötelezettségüknek sem tettek eleget. (Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdés.)

Az eljáró bíróságok döntése – álláspontom szerint – a fentiekben túlmenően közvetlenül sérti a **tulajdonhoz való jogaimat** is. A perrel érintett ingatlanaimat ugyanis én közútról megközelíthető állapotban szereztem. Az ingatlanaim közöttől való megfosztása – önkormányzati döntéssel – pedig súlyosan sérti a tulajdonom egyik részjogosítványát, a birtokláshoz és használathoz való jogomat is, hiszen érdemben akadályozza az ingatlanaim használatát, megközelítését. Ezen túlmenően az ingatlanaim értékét negatívan befolyásolja az önkormányzat intézkedése, amelynek ellentételezésére én semmilyen kártérítést nem kaptam. A helyi közhatalmat gyakorló önkormányzat hátrányos és jogellenes intézkedése ellen én a bírósághoz fordultam, azonban jogvédelmet nem kaptam, az engem ért kárt – az eredeti állapot helyreállítása útján – a bíróságok nem küszöbölték ki, így a kifogásolt bírósági ítéletek megsértették az Alaptörvény XXIV. Cikk (2) bekezdésében biztosított **kártérítéshez való jogomat** is.

Fentiekben túlmenően – álláspontom szerint – a bírósági ítéletek sértik a **jogbiztonsághoz** fűződő jogaimat is.

Amint előadtam, az ingatlanaimat a perbeli közúttal összekötött állapotban szereztem. A helyi közhatalmat gyakorló önkormányzat intézkedése önkényesen megfosztott azon megszerzett jogomtól, hogy én ezen közúton keresztül közelíthettem meg az ingatlanaimat, miközben az önkormányzat más, megfelelő megközelíthetőségről nem gondoskodott. A megszerzett átjárási jogomtól való önkényes megfosztás pedig nyilvánvalóan sérti a jogállamiság és jogbiztonság alapelveit, hiszen ezzel az önkormányzat megsértette a kiszámíthatóság és előreláthatóság követelményeit. Az ingatlanaim visszatérő megszerzésekor én nem számíthattam arra, hogy az önkormányzat később az ingatlanaim értékét negatívan befolyásoló döntést hoz, így én az ingatlanok megszerzéséről szóló döntésem meghozatalakor ezen önkormányzati intézkedéssel nem kalkulálhattam, ezen döntésre én befolyással nem bírtam, miközben ezen intézkedés a jogaimat közvetlenül is érintette.

Az önkormányzat azon intézkedése tehát, amellyel az ingatlanaimat megfosztotta a megközelítésüket szolgáló közúttól anélkül, hogy más, megfelelő közutat biztosított volna, ellentétes volt a jogállamiság és jogbiztonság követelményeivel. A bíróság azon ítélete, amellyel ezen, engem hátrányosan érintő intézkedés felszámolására, az eredeti állapot helyreállítására irányuló keresetemet annak tartalmi vizsgálata nélkül elutasította, ugyanígy sérti a jogállamiság és jogbiztonság követelményeit.

„A jogállam alapvető eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság – többek között – megköveteli a megszerzett jogok védelmét, a teljességbe ment, vagy egyébként véglegesen lezárt jogviszonyok

érintetlenül hagyását, illetve a múltban keletkezett, tartós jogviszonyok megváltoztathatóságának alkotmányos szabályokkal való korlátozását...” (11/1992. (III. 5.) AB határozat.)

Fenti elvekből – álláspontom szerint – az következik, hogy én joggal várhatom el az államtól és az államhatalom részét alkotó önkormányzattól a megszerzett jogaim érintetlenül hagyását, azaz az alapvető jogaimat hátrányosan érintő intézkedésektől való tartózkodást. Ezen alapelvekből következik azonban az is, hogy az alapvető jogaimat (tulajdonhoz fűződő jogaimat) érintő, korlátozó intézkedésekkel szemben bírósághoz fordulhatok, és hogy a bíróság a keresetemet érdemben bírálja el. A jelen panaszommal érintett bírósági ítéletek azonban ezzel ellentétesen megfosztottak engem attól, hogy a vagyonomat, jogaimat sértő és korlátozó állami (önkormányzati) intézkedéssel szemben a bírósághoz forduljak, és a per során én megfelelő kártérítést kapjak az eredeti állapot helyreállítása útján.

Megjegyezni kívánom, hogy az eljáró bíróság által hivatkozott, a **forgalom biztonságához** fűződő alapelv **nem konkurálhat a fenti alapjogaimmal**, azok megsértésére kellő indokul nem szolgálhat. A forgalom biztonságához, a szerződések teljesedéséhez fűződő érdekeket ugyanis a keresetem érdemi elbírálása, a semmisség jogkövetkezményeinek meghatározása során kellett volna figyelembe venni, így ezen jogelvek érvényesítéséhez az alapjogaim korlátozására, így különösen a bírósághoz való fordulóhoz való jogom korlátozására nem volt szükség. Másrészt – álláspontom szerint – a forgalom biztonságához fűződő érdek nem olyan alapjog, amely előbbre való a tulajdonhoz való jogomnál, vagy a jogállamiságnál és a jogbiztonságnál, így ennek érdekében ezen alapjogaim egyébként sem korlátozhatók. Különösen pedig nem kerülhet sor az alapjogaim korlátozására olyan súlyosan törvénysértő, semmis, a közérdekkel is ellentétes szerződés védelme érdekében, amelynek teljesedésbe menetelében a szerződő felek egyébként sem bizakodhattak megalapozottan, s amelynek megkötése során maguk is rosszhiszeműen jártak el. Ilyen szerződés esetén a forgalom biztonságára hivatkozni aligha lehet.

Fenti alapjogi korlátozást különösen súlyosítja, hogy a tárgyi szerződés számos, az Alaptörvényben rögzített egyéb alapelvet is sért. Így a szerződés sérti a nemzeti vagyon védelmére vonatkozó rendelkezéseket (38. cikk), a természet és a termőföld védelmére vonatkozó rendelkezéseket (P cikk) is, hiszen az érintett ingatlan nem csupán az önkormányzati törzsvagyon része volt, hanem természetvédelmi oltalom alatti is áll, így fokozott érdek fűződik annak a nemzeti vagyon részeként való megtartásához. Az egyes alapelvek és alapjogok összhangját az eljáró bíróságok csak akkor tudták volna megnyugtatóan biztosítani, ha a keresetemet érdemben elbírálják, s nem utasítják azt el a perbeli legitimációm hiányára való hivatkozással.

Fenti indokaim alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányjogi panaszomat szíveskedjék elbírálni, és az általam kifogásolt bírósági ítéleteket megsemmisíteni.

Kijelentem, hogy a fenti alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványom nyilvánosságra hozatalához **hozzájárulok**. Kijelentem továbbá, hogy az indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához **nem járulok hozzá**.

Szatymaz, 2014. február 17.

Tisztelettel:

Előttünk mint tanúk előtt: